

PISMO HEBREJCEM; 6. IN 7. POGLAVJE

Jeffersonville, IN, ZDA
15. september, 1957

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napor, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najbolje predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

Poglejte na Saro, njena maternica je odmrta, v starosti devetdeset let: živela je s svojim možem, odkar ji je bilo približno šestnajst ali sedemnajst let; brez otrok. Abraham jih je imel sto in Bog se je obrnil naravnost naokrog in jima dal otroka (vidite), ker sta verjela. Imenovala sta to, kar ni bilo, kot da je bilo. Vstopi na ta način tega jutra, prijatelj.

99 In nocoj pričakujemo... Če ste na obisku pri nas, smo srečni, da vas imamo danes zjutraj tukaj. In naj bo Bog z vami. In če ste v večernih urah v mestu, bi bili srečni, če bi bili nocoj na tej preostali službi o Melkizedeku. In potem, če niste in imate svojo cerkev, pojdite v svojo cerkev. To je vaše mesto dolžnosti. Če pripadate cerkvi, pojdite tja. To tukaj je samo majhen Tabernakelj, kjer se zbiramo in imamo druženje drug z drugim. Naj vas sedaj Gospod blagoslovi.

100 In sestra Gertie bo igrala za nas: »Velik Zdravnik je sedaj blizu.« In ali je kdo tukaj, za katerega je treba moliti? Dvignite svojo roko, kdor želi priti v molitveno vrsto in položiti svojo roko h Kristusu. V redu, če bi naredili vrsto na tej strani cerkve, če hočete. In če bi sedeže potegnili samo malo navzdol, brat, če hočeš, da bi dobili tu znotraj malo prostora in bi popeljali ljudi skozi. Pridite na to stran.

In sedaj bomo molili, medtem ko bomo peli. In prosil bom starešine tukaj (iz katerekoli denominacije ali cerkve, ne glede na to, katera je), če verjamete v Božansko ozdravljenje, ali bi se postavili tukaj ob meni na tem odru in molili za bolne? Bili bi veseli, če bi vas imeli. Katerakoli denominacija, ali ne denominacija, ali karkoli ste, mi bi bili veseli, da vas imamo. Ali bi sedaj prišli k molitvi? Pridite gor in se postavite ob meni.

Brat Neville, če bi prišel z oljem...

PISMO HEBREJCEM; 6. IN 7. POGLAVJE

1 Dobro jutro, prijatelji. Privilegij je, da sem tukaj. In za izpolnitev tega velikega uvoda našega pastora je zagotovo potrebno pravo življenje, kajne? Tako da dajemo slavo Gospodu za vse Njegove velike moči ozdravitve in za Njegovo usmiljenje, ki nam jo je dal vsa ta leta.

2 Sedaj imam nekaj obvestil. Prvo: brat Wood in brat Roberson... Želimo se zahvaliti vsem, ker ste molili za nas, za varno pot. Imeli smo čudovito obdobje; odšli smo za štiri dni in pol, verjamem, in smo se varno vrnili. Gospod nas je blagoslovil.

3 Torej, objavljamo, da brat Graham Snelling, njegovo prebujenje se nadaljuje zgoraj na koncu avenije Brigham, tukaj v mestu. In naslednjo sredo zvečer... Jutri po pogrebni službi želim oditi na eno, ki jo bom objavil čez nekaj trenutkov. Obvestili vas bomo v sredo zvečer: želimo, da gremo vsi kot delegacija tja gor, da obiščemo brata Grahama, preden bo tam zaključil svojo službo. In poskušali bomo dobiti celotno cerkev skupaj, če bomo lahko, in bomo odšli kot delegacija, da bi se srečali, da bi bili z bratom Grahamom na eni izmed njegovih služb.

4 In zdaj, danes popoldne je v pogrebni ustanovi v Charlestownu gospa Colvin, ki je nekoč pred mnogimi leti prišla v cerkev; stara štiriinsedemdeset let, včeraj je zapustila to življenje, da bi bila z Gospodom Jezusom. In na njenem pogrebu v ponedeljek bi moral pridigati pridigar McKinny, nekdanji pastor metodistične cerkve v Port Fultonu izpred mnogih let, njihov osebni prijatelj. In pomagal bi mu v ponedeljek (mislim, da ob 13,30) v kapeli v Charlestownu v Indiani. In vse vas, prijatelje družine Colvin, bi... Vem, da bi bili sedaj zelo veseli za malo ohranitve ali majhen stisk roke. Kajti vsi vemo, kako je to, ki smo sami šli skozi te doline in vemo, kaj pomeni izgubiti prijatelja. In tako smo... Ona sedaj leži v kapeli v Charlestownu v Indiani. Če boste danes popoldne šli tja gor, zakaj, prepričan sem, da bi Colvinova družina bila hvaležna. Veliko njihovih ljudi še prihaja sem v tabernakelj. Poročil, pokopal, krstil sem skoraj vso njihovo družino. In tako je gospod Grayson, ki je nekoč bil tukaj naš sosed, tam zgoraj pogrebni.

5 In potem, nocoj... Z Božjo voljo, kjer bomo končali danes zjutraj, bomo poskušali nadaljevati zvečer s tem velikim proučevanjem, ki ga sedaj proučujemo. In potem mislim, da so to bila oznanila - kolikor vem. In naslednjo sredo zvečer, torej, nocoj bomo sporočili, da gremo gor, da bi bili z bratom Grahamom.

6 In mi pozdravljamo vse tujce na naših vratih. In srečni smo, da ste danes zjutraj tukaj in molimo, da vas Bog danes silno, bogato blagoslovi

na tem srečanju.

7 Brat Cox mi je pravkar povedal, da v tem času ozvočenje ni delovalo ravno dobro. To je morda, morda je to zaradi vremena, tukaj v zvočnikih je polno vlage. In oni niso preveč dobri od začetka, tako da je lahko to vzrok.

8 Kot vidim, tukaj sedi sestra, ki jo poznam; sestra Arganbright. Ni lepo, ni lepo vprašati, toda ali ste kaj slišali od brata Arganbrighta, odkar je odsoten? Zelo rad bi se slišal z njim, takoj ko bo mogoče. On je tam čez v Švici in v Nemčiji na srečanju z bratom Tommyem Hicksom in z Paulom Cainom. Če se boste kaj slišali, sestra Ruth, mi takoj sporočite, kakor hitro boste lahko.

9 Torej, mali Tabernakelj nima članstva, vendar imamo druženje. Nimamo cerkvene veroizpovedi, ampak Kristusa, nimamo zakona, temveč ljubezen, nimamo knjige, temveč Sveto Pismo. To je edina knjiga, ki jo poznamo in edina stvar, ki jo poznamo. Tako kot nas kri Jezusa Kristusa čisti od vseh grehov, imamo druženje drug z drugim, popolnoma vsi.

10 Opazil sem to jutro, da so nekateri od vas, ljudje, morda slišali bratovo molitev. On je bil katolik, torej nekdanji katolik in mi imamo razne vrste ljudi, ki pridejo sem. Imel sem privilegij pred nekaj trenutki, da sem se rokoval z bratom iz menonitske skupnosti, ki sedi tukaj. In od menonitov, od metodistov, od baptistov in katolikov, kdorkoli pač bodo, naj pridejo. In mi imamo skupno druženje ob blagoslovljeni Božji Besedi. Prisotne so Jehovove priče in druge vrste ljudi iz raznih denominacij.

11 Včasih sem ljubil (dobro, še vedno ga) zahod. Obožujem konje in govedo. Odraščal sem na kmetiji in jaz to ljubim. In včasih smo morali zbirati govedo in jaz bi šel z njimi. In imeli smo drsečo ograjo. Ne vem, ali vi ljudje iz vzhoda veste, kaj je drseča ograja. To je, ko daste živino v gozd, tam imajo drsečo ograjo (kot temu pravijo), da se lahko vrnejo na ranč. Zgoraj bi uživala travo, kjer so kosili travo za zimsko oskrbo. In potem, zgoraj na planini imajo prav tako ograjo, kjer ločujejo samice od samcev in tako naprej; to se imenuje drseča ograja. Toda glavna ograja je tam, kjer stoji čuvaj, ko gre govedo skozi.

12 Torej, dneve sem sedel tam v svojem sedlu in opazoval, kako je govedo prehajalo skozi. Bilo je veliko različnih žigov, ki so prihajali. Bili so nekateri, ki so se imenovali »Diamant« in nekateri so se imenovali »Bar X« in nekateri... Naši so bili »Tripod«, nekaj podobnega kot simbol izvidnikov. Naslednji kolega pod tem je imel puranjo sled na konju. In imeli so vse vrste raznih žigov, da bi prepoznali svojo živino, ko so jo odpeljali ven.

Torej, čuvaja ni tako zelo zanimalo, kakšen žig so imele, ampak tu je, kaj... Čuvaj je bil zainteresiran za ogled oznake v ušesu. Vse, ki so

črnolasega moža, ki bi ga naj poslal, vendar nisem vedel, kdo je to.

In jaz sem dejal: »Je bil to doktor Ackerman?«

On je odvrnil: »Bil je,« vidite. In potem je človek...

Dejal sem: »To je: »Tako govori Gospod.« Stopil sem dol, dejal sem: »Gospod, vstanite.« Tako slep in ni mogel... Živca za ravnotežje ni bilo več. Ni se mogel tako zravnati, vidite. Bil je že leta takšen, bil je na kliniki Mayo in vsepovsod. In zmolil sem zgolj molitev za njega in on se je dvignil. Odšel je od tam, odkorakal je dol skozi...

96 Najprej je dejal: »Ne morem vas videti.« Potem je vzkliknil: »Da, lahko!« Njegove oči so se tam odprle. Bil je ortodoksne vere, njegova žena je bila prezbiterijanka.

Nekateri ljudje mislijo, da prezbiterijanci in ortodoksni ne vzklikajo. Morali bi ju slišati. Zagotovo. Kričala sta ter objemala drug drugega. Vrnil se je nazaj, vzel svoj voziček ter odkorakal ven in po stopnicah kot katerikoli drug človek; lahko je videl, govoril in tako naprej.

Dobil sem pismo od njega..., oziroma klic, naslednji dan. Mislim, da je brat Cox odšel k njemu. Dejal je, da ga pečejo oči. Zagotovo. To je živec, optični živci so se razvijali in vračali v življenje, saj veste, ter zavzemali svoj položaj. Prekletstvo je bilo odstranjeno.

97 Če boste naravi dovolili, da dobi svoje, če nič ne ovira narave, bo imela popolno prevlado. Če boste imeli prevezo na roki, ki bo zaustavljala cirkulacijo, bo vaša roka na koncu odmrla. Torej, zaradi tega... Seveda, vse bo v redu, če jo boste pustili enostavno pri miru. Toda nekaj je prekinilo naravo. Potem pa, če tega ne morete videti, enostavno ni načina, da bi doktor to odkril. On lahko dela samo s pomočjo dveh stvari: kaj lahko vidi in kaj lahko čuti. To je edina stvar, kako lahko deluje: to kar vidi in kar čuti.

Če tega ne morete videti, potem mora to biti duhovno. In tam je samo ena stvar, ki se lahko zgodi; mi molimo in Kristus odstrani prekletstvo (izžene hudiča) in to se začne normalizirati, zdraviti. To se ozdravi in to je vse, kar je. »V Mojem imenu bodo izganjali demone.« Ali je tako? To je obljuba cerkvi. To je obljuba sile. Za kaj? To je Njegova prisotnost z nami. Torej, to kar nas dela, da tega jutra nismo popolni, da bi delali te stvari, kot jih je On delal, to je zato, ker smo še vedno v zagrinjalu, vidite. Ampak imamo nekakšen občutek, ki nam pravi: »Oh, da, « vidite?

98 In ko sprejmemo naše ozdravljenje... Ni važno, kaj pravi zagrinjalo, glavno je to, kaj pravi Beseda. Vidite, to je to. In Beseda vedno prevlada nad vsem; Božja večna Beseda.

raje bi bil staromodni kristjan, Gospod,
kot karkoli drugega, kar poznam.

92 (Enostavno ljubim to.)

V redu, sedaj bomo molili za bolne. Mi ne trdimo, da lahko ozdravimo bolne. Če bi trdili, bi lahko povedali kaj napačnega. Vsaka bolna oseba tukaj je že ozdravljena. Pismo tako pravi: »Po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni.« Ali je to res?

Vsak grešnik, ki je tukaj, morda je kdo tukaj, vi ste bili rešeni, odkar je Jezus umrl. Ampak nikoli ne umrite tukaj, kjer je vaša priložnost postavljena pred vas, in da bi šli v Njegovo prisotnost, potem pa bi poskušali to sprejeti. To je narejeno za sedaj. Ravno sedaj morate to sprejeti. Če odidete izven krvi, potem niste nič drugega... Vi ste že obsojeni, ker se vam sodi v skladu s tem, kako ste postopali z odkupno daritvijo Gospoda Jezusa Kristusa, vidite. Vi tukaj sodite sami sebe.

93 »Tako, On je bil ranjen zaradi naših prestopkov in po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni.« Torej, ničesar ni, kar bi jaz imel, da bi vas lahko ozdravil. Ničesar ni, kar bi cerkev imela, da bi vas lahko ozdravila. Edina stvar je, za katero lahko molimo: da vaša vera ne bo zatajila, da boste prišli do oltarja tega jutra in sprejeli Jezusa Kristusa za svojega Zdravitelja, tako kot ste Ga sprejeli za svojega Odrešenika. In brez... Bog dela čudeže. On kaže velika znamenja: slepi, gluhi, nemi, vsi so ozdravljeni točno tu v šotoru. Ampak kakorkoli je ali ni, mi to kljub temu sprejemamo. Velikokrat so te stvari po vizijah.

94 Koliko vas je bilo tukaj pred približno tremi ali štirimi tedni, ko je sem vstopil slep in paralizirani moški in je sedel v vozičku z neuravnoveženim živcem? In preden sem odšel od doma, sem ga videl v viziji; da bo tukaj človek temnih las, s sivimi kodri. Njegova soproga je žena prijetnega videza, stara šestdeset let. Ona bo prišla in bo jokala ter me prosila in da bi molil za njenega moža. On je sedel točno tam.

In prišel sem dol ter rekel nekaterim od svojih bratov tukaj: »Poglejte to.«

In ko sem odšel dol do oltarja, so ostali molili. Ko sem odšel k molitvi, sem odšel naravnost v stran in prišel nazaj sem. In njegova žena je vstala in prišla točno tako, kot je Gospod napovedal. Ljudje so opazovali, da bi videli, če se bo to tako zgodilo. To ni nikoli izneverilo. In tako, ko je on hodil...

95 Izvedel sem, da je človek, doktor Ackerman, spodaj v Birdseyu v Indiani, bil tisti, ki ga je poslal sem gor; ki je katoličan in njegov sin je duhovnik v samostanu svetega Meinrada. In doktor Ackerman je moj lovski prijatelj in je poslal tega človeka sem. Gospod mi je pokazal nekega

vstopile, ne glede na to, kakšen žig so imele, so morale biti čistokrvne pasme »Hereford«. Ne bi mogle vstopiti, če ne bi bile »Hereford«; morale so biti registriranega porekla, ali pa ne bi mogle priti skozi.

13 Mislim, da na ta dan, ko bo prišel Gospod, se On ne bo oziral na to, kakšen žig nosimo, ampak če smo vsi ponovno rojeni kristjani. To je res. To je Kristusovo poreklo. Krvni test bo za nas pokazal, da smo vsi kristjani. In če bomo vsi tam takšni, je najbolje, da smo takšni tudi tukaj. Ali ne mislite tako? Na ta način... Mi cenimo vsa druženja iz vseh različnih cerkva.

14 Sedaj proučujem to blagoslovljeno knjigo Hebrejcem. Nek brat je tako užival, da je vzel kasete in dela knjigo predavanj v zvezi s tem.

Sedaj bomo kmalu prišli do 11. poglavja. Pričakujemo, da bomo prezimili na tem 11. poglavju. Za vsakega od teh karakterjev se želimo vrniti nazaj skozi knjigo in povezati celotno Pismo skupaj. Nameraval sem to storiti... Delno tudi to počnem, nekaj od tega (od teh prejšnjih poglavij), da bi povezali celotno knjigo skupaj. Kajti, vidite, Pismo mora potrditi Pismo.

Torej, če obstaja kakršnokoli nasprotovanje, ali da bi kdo pomislil, da Pismo samo sebi nasprotuje, ta je v zmoti. Ni dela Pisma, ki bi nasprotoval Pismu. Protislovje je morda tam, kjer je to v nasprotju z našim načinom gledanja na to, vendar pa samo sebi ne nasprotuje. Bil sem v službi, ki traja šestindvajset let in nikoli v Svetem Pismu nisem našel nobene stvari, ki bi bila v nasprotju z bilo čem, kar je napisano v Svetem Pismu. In jaz enostavno vem, da tega ni tam.

15 In danes proučujemo eno izmed najbolj blagoslovljenih poglavij v Hebrejcih, 7. poglavje. In če kdo nima Svetega Pisma in bi nam rad sledil pri branju, bi vam mi rade volje prinesli Sveto Pismo, če boste le dvignili svojo roko. Želim, da kdo izmed starešin... Če bi kdo prišel sem in dobil nekaj... Nekateri so dvignili svoje roke tam od zadaj. Hvala ti, brat. In če hočete Sveto Pismo, samo dvignite svojo roko in oni vam jo bodo prinesli.

16 Torej, edini način, kako je mogoče zgraditi cerkev, edini način, kako lahko ima človek vero, ni preko njegove denominacije, ni preko njegove pripadnosti in njegova vera ne sloni na teološki ideji nekega človeka (ker je to več ali manj vse človek), temveč edini način, kako lahko vera najde slovesno počivališče, je na neomajni in nespremenljivi Božji Besedi. »Vera prihaja s poslušanjem, s poslušanjem Besede.« Na ta način prihaja. In ko je vera poslušana in sprejeta, je to za vedno urejeno. Nikoli več je ne more nič premakniti, ne glede na to, kaj bi prišlo ali odšlo. Nič ne more nikoli spremeniti te vere. Razmislite o tem. Vi ste zasidrani in se ne morete spremeniti za čas in večnost. Zasidrani ste za vedno: »Kajti Bog je z eno daritvijo za vselej naredil popolne tiste, ki so posvečeni..., ali

poklicani.«

17 In vera ima tako veliko mesto v kristjanu, v vernikovem življenju, da lahko zavzame svoje stališče ob blatnem grobu ali nad krsto, v kateri je ljubljen otrok ali ljubljenka, ki sta prešla iz tega življenja na drugo stran. In z ostrim pogledom orlovskega očesa lahko pogleda na Njega, ki je dejal: »Jaz sem vstajenje in življenje.« In oni pozabljajo stvari, ki so minile. Usmerjeni so k cilju vzvišenega klica.

Tako sem vesel, da je Bog to tako priskrbel in naredil za brezplačno darilo za vse. Takšne bi morale biti cerkve. Cerkve ne pomenijo, da bi bile denominacije ali organizacije; to pomeni skupine ljudi (vernikov), ki so zbrani v občestvu Besede.

18 In v tem čudovitem proučevanju svetega Pavla, v ozadju, v prejšnjih poglavjih, se je on posebej ukvarjal z vrhovnim božanstvom Gospoda Jezusa in kdo je On bil. Kristus je bil Bog, ustvarjen tako, da bi Ga ljudje lahko čutili in se Ga dotaknili in se z Njim družili. Kristus, Gospod Jezus, je bil telo, v katerem je prebival Bog: »Bog je postal telo in prebival med nami.« Prvo Timotejevo pismo 3,16: »Nedvomno je velika skrivnost prave pobožnosti, kajti Bog je bil razodet v mesu.«

Veliki Jehovah je sestopil in postal otipljiv z življenjem v telesu Svojega lastnega Sina, ko je razglasil in pomiril svet s Seboj. Bog ni nič... Kristus ni bil nič manjši od Boga in Bog ni bil nič manjši od Kristusa. Oba skupaj sta tvorila telesno Božanstvo, ustvarjeno malo nižje od angelov, tako da bi On lahko trpel. Angeli ne morejo trpeti. Jezus je bil Tabernakelj, v katerem je prebival Bog.

Sveto Pismo pravi v 7. poglavju Apostolskih del: »Telesa in žgalne... Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil. Vendar Najvišji ne prebiva v izdelku rok, ampak si mi pripravil telo.« To pomeni ušotorjen ali nastanjen v občestvu s človekom.

19 Če Bog dovoli, takoj ko bomo šli skozi to poglavje ali ko končamo s to knjigo, se želim vrniti in vzeti knjigo o Rutu ter pokazati to tam, kako je Bog postal krvni sorodnik, da bi ponovno pomiril izgubljene s Seboj, z druženjem in s tem, da je postal eden izmed nas. Odkupitelj mora biti krvni sorodnik in edini način, kako bi Bog lahko postal krvni sorodnik je, da postane eden izmed nas. Zaradi tega, On ni mogel postati angel in biti človekov krvni sorodnik.

20 Sinoči, ko sem govoril s sinom zlomljenega srca, z mojim sodelavcem, katerega mati je nedavno umrla, je dejal: »O, brat Bill, mislim da je ona nocoj angel.«

Dejal sem: »Ne, Earl, ona ne bo nikoli angel. Ona je nocoj žena, tako kot jo je Bog ustvaril in to bo vedno - nikoli ne bo angel.« Bog je ustvaril

Dejal sem: »Tega ne moreš videti?«

Odvrnil je: »Ne!« Dejal je: »Tudi jaz sem bolan človek, ampak,« je dejal, »enostavno ne morem tega videti.«

Dejal sem: »Kje živiš?«

Odvrnil je: »Tam čez v Big Renoxu.«

Dejal sem: »No, kako pa boš prišel domov?«

Odvrnil je: »Dobro, peš bom odšel domov.«

Dejal sem: »Ali lahko vidiš svojo hišo?«

Dejal je: »Ne, gospod.«

Dejal sem: »Nocoj je strašno temno, oblačno je.«

Odvrnil je: »Da.«

Dejal sem: »Kako boš prišel domov?«

Dejal je: »S to svetilko.«

Dejal sem: »Svetilka ne osvetljuje celotne poti do hiše.« Dejal sem: »Kako boš šel?«

Odvrnil je: »Hodil bom z lučjo.«

Dejal sem: »To je to. Ti imaš zdaj svetlobo luči in vsakič ko stopiš naprej, bo luč pokazala, kaj je pred tabo. Če boš samo nadaljeval s hojo, bo svetloba šla s teboj.«

91 In vi delate to danes zjutraj. Hočete Kristusa, sijajnega Velikega duhovnika, posrednika za vaše slabosti, vaše bolezni, ali za vaše duše. Morda ne razumete tega - tudi mi ne - toda ukazano nam je, da moramo hoditi v luči, kakor je On v luči. Naredite en korak v luči. In ko imate luč s seboj, bo luč sijala do popolnega dne; to bo ohranjalo vidno pot pred vami:

In hodili bomo po tej veliki stari avtocesti,
pripovedoval bom, kamorkoli bom šel.

Raje bi bil staromodni kristjan, Gospod,
kot karkoli drugega, kar poznam.

(Ali ste kdaj slišali to staro pesem?)

Nič takega ni, kot je staromodni kristjan,
ki prikazuje krščansko ljubezen;

stopamo po tej veliki stari avtocesti,
in pripovedovali bomo, kamorkoli bomo šli;

88 Torej, vi pravite: »Brat Branham, nisem razumel vsega.« Niti jaz nisem.

No, enkrat sem pridigal tam spodaj v Kentuckyu. In če je bil tam kdo od novincev in katolikov in kdo od ostalih, ki niso mogli razumeti, kako te globoke bogate stvari iz Pisma... Pridigal sem o Božanskem ozdravljanju. Neka mala bosonoga deklica je prinesla... Ni bila stara niti petnajst let, imela je majhnega otroka, ki je imel paralizo. Dejal sem: »Kaj je narobe, sestra, s tvojim otrokom?«

Odgovorila je: »Ima sunke.« Ni vedela, kako naj reče (paraliza), ni vedela, kako se to imenuje.

Mala stvarca verjetno nikoli v življenju ni imela čevljev. Ena človeška očarljivost, dolgi lasje so ji viseli navzdol. Dejal sem: »Ali verjameš?«

In ta mala, s srebrno sivimi očmi, me je pogledala ter rekla: »Da, gospod. Zares verjamem.«

Vzel sem majhnega otroka. In medtem ko sem molil za njega, so sunki prenehali in to je izšlo iz njega.

89 Naslednji dan sem bil na lovu na veverice na drugi strani gore. In tam sem zaslišal neke ljudi, ki so sedeli ter se pogovarjali, kot da bi brnela stara žaga. In priplazil sem se bliže; bil sem na lovu na veverice. Oni so govorili o meni; sedeli so tam, žvečili tobak in pljuvali; listi so leteli nekako tako. In pogovarjali so se o tem, torej, o sestanku, ki je bil prejšnji večer. In eden izmed njih je dejal: »Videl sem tega otroka. Zjutraj sem šel mimo. Niti danes zjutraj ni imel trzajev.« Vidite? Dejal je: »To je bilo resnično.« In je izpljunil...

Imeli so puške, naslonjene na drevo, tako da sem pomislil, da bi bilo bolje, če se pokažem. Saj veste, oni so se tam spodaj med drugim tudi sprli. Torej, pristopil sem, dejal sem: »Dobro jutro, bratje.«

In ta velik fant, zdelo se je, kot da govori, je imel prežvečeni tobak v svojih ustih, takole, popolnoma na tej strani, in velik dolg vrat. Imel je velik star klobuk na sebi, potegnjen čez obraz. Ozrl se je naokrog in me zagledal. Segel je gor in prijel ta klobuk ter ga potegnil dol... (Brat Branham ilustrira.) Požrl je ta tobak za žvečenje in dejal: »Dobro jutro, pastor.« Vidite? Da, gospod. Spoštovanje. To je res. Kako je sploh to preživel, jaz ne vem. Ampak to je, kar je naredil.

90 Torej, naslednji večer, ko sem prišel nazaj, je bil tam človek, ki se je hotel malo prepirati z mano. Obiskoval je cerkev, ki ni verjela v Božansko ozdravljanje. Torej, to je bila metodistična cerkev: White Hill Kentucky. Tako je stal zunaj; imel je svetilko v svoji roki. In je dejal: »Želim nekaj povedati, pridigar; jaz ne morem tega sprejeti, ker ne morem tega videti.«

angele. On ni nikoli ustvaril ljudi, da bi postali angeli. Ustvaril je angele in ljudi. Zaradi tega ljudje nikoli ne bodo angeli in angeli nikoli ne bodo ljudje. Bog jih je ustvaril različne.

21 Torej, in v Kristusu, ki je postal telo, da bi odkupil iz tega mesta onkraj, kjer je človek padel in je ta nesmrtnost po grehu prišla dol, je Bog prišel dol ter prevzel človeško obličje in postal naš krvni sorodnik, da bi On lahko nosil naše grehe in našo smrt.

22 In v eni od ilustracij, ki smo jih navedli v prejšnjih lekcijah... (samo majhno ozadje, tako da bi novinec lahko razumel...) Bog je na svoji poti na Kalvarijo, ko je želo smrti bilo nad Njim in je bilo okrog Njega brenčanje in končno ga je pičila, dokler ni umrl. Umrl je in sonce je prenehalo sijati. On je umrl in luna ter zvezde niso dajale svoje svetlobe.

On je moral to storiti, da je zasidral želo smrti. Če bi On bil nesmrtna oseba, če bi bil v teofaniji ali v duhu, smrt nad Njim ne bi imela oblasti. Moral je postati meso, da bi lahko vzel želo smrti. Toda ko čebela ali insekt, ki ima želo, enkrat globoko piči, nikoli več ne bo ponovno pičila. Ona pusti svoje želo v telesu. To je, kar je Kristus..., oziroma Bog postal. Kristus je prebival v telesu, da bi lahko v Svoje lastno telo zasidral želo smrti. In ko se je smrt odmaknila od Njega na križu, je pustila svoje želo in vernika ni več mogla pičiti. Ona lahko ustvari hrup brenčanja, lahko brni in grozi, vendar ne more pičiti. Ona nima več žela.

Veliki sveti Pavel je na svojem smrtnem pohodu vzklikal in rekel: »O smrt, kje je tvoje želo? In grob, kje je tvoja zmaga? Ampak hvala Bogu, ki nam je dal zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu, ker sta smrt in grob izgubila svojo moč.«

23 Potem, zadnjo nedeljo smo vzeli: »Pustimo načela doktrine o Kristusu.« To smo prebrali v 6. poglavju: »Povzpni se k popolnosti.« In ugotovili smo, da ljudje danes v mnogih cerkvah, skupaj z Branhamovim Tabernakljem in razni drugi, dajemo preveč na študij o Kristusovih načelih: On je bil Abrahamov sin, bil je sin tega in tega, vse nazaj skozi rodovnik. Toda Sveto Pismo pravi: »Pustimo te stvari in se povzpni k popolnosti!«

Najprej morate poznati nauk in potem morate poznati vse te stvari; potem jih odložite na stran, je dejal; vstajenje od mrtvih, polaganje rok, krst in vse te mrtve Božje odredbe. Kajti, one nimajo življenja v sebi. Ampak cerkva gre danes samo na te stvari: »Oh, mi verjamemo v Božanstvo Kristusa (da, zagotovo). Mi verjamemo v vodni krst (da, zagotovo), v polaganje rok.

Pavel je rekel: »Naredili bomo vse to, če bo Bog dovolil. Ampak ob vsem tem, odložimo sedaj to na stran in se povzpni k popolnosti.«

24 Torej, cerkev ne more postati popolna skozi organizacije. Te nas ves

čas oddaljujejo od Boga ali drug od drugega. Mi zarisujemo meje, se razdvajamo, na videz nimamo vere. Toda ko pustimo ta načela nauka, če se pomaknemo k popolnosti, potem te majhne stvari niso več za kdove kakšno uporabo.

Povezujemo se in ugotavljamo, da je edini način, kako lahko postanemo popolni, da smo v Kristusu. In potem ugotavljamo z učenjem iz Svetega Pisma, kako pridemo v Kristusa. Ne z vodnim krstom, ne s polaganjem rok, niti s poučevanjem. »Ampak z enim Duhom smo vsi krščeni v eno telo in se izpopolnjujemo skozi Njegovo trpljenje.« Potem gledamo drugače, razmišljamo drugače, delujemo drugače, živimo drugače. Ne zato, ker je to dolžnost ali ker pripadamo cerkvi, temveč zaradi ljubezni, ki jo je Bog izlil v naša srca po Svetem Duhu, ki nas dela za sodržavljane Božjega kraljestva in potem ni denominacije ali ovire v tem. Vsi smo eno veliko telo.

25 Sedaj smo pripravljeni za vstop v jutranjo lekcijo, čez nekaj trenutkov. Še ena stvar, do katere bi tukaj želel priti; to je, kar je Pavel govoril v knjigi od 7. ali 6. poglavja; tukaj smo izvedeli, da naj dosežemo popolnost v Kristusu. Potem, v 13. vrstici 6. poglavja, samo malo ozadja:

Ko je namreč Bog dal Abrahamu obljubo, je prisegel sam pri Sebi, ker ni mogel priseči pri večjem. (Bog je prisegel sam pri Sebi, ker ni mogel priseči pri večjem.)

Sedaj se želimo vrniti... Pojdimo h Galačanom za nekaj trenutkov. Prelistajmo v knjigi Galačanom in vzemimo Galačane 3,16. In tukaj bomo prebrali samo za trenutek, na kaj je On prisegel.

No, obljube so bile izrečene Abrahamu in njegovemu potomcu. Ne pravi »in potomcem«, kakor če bi šlo za mnoge, temveč kakor za enega: in tvojemu potomcu, ki je Kristus.

Če boste torej opazili, ko boste to pazljivo brali, zdaj ko berete:

Abrahamu in njegovemu potomcu (ednina) so bile izrečene obljube (množina).

26 (Abrahamu in njegovemu potomcu.)

Torej, Abrahamov potomec je bil eden, ki je bil Kristus (v tipu je to Izak). Toda Abraham je imel veliko otrok. Enega je imel, preden je imel Izaka, kar kaže na prikaz zdrsa Sarine nevere, ki je želela, da bi Hagara prinesla otroka, misleč, da je prestara in bo Bog to zaobšel ter našel nek drug način od tega, kar je On obljubil storiti.

Toda Bog drži Svojo obljubo. Ni važno, kako nesmiselno se zdi, Bog je dolžan držati Svojo obljubo. In Sarah je mislila, da bi morda lahko imela Hano..., oziroma raje Hagaro, svojo služkinjo, da bi z Abrahamom rodila

On opravičil po smrti Svojega lastnega Sina. Tiste, ki je opravičil, je že poveljčal. Beseda je že izgovorjena in mi smo samo na svoji poti, gremo naprej in se veselimo na naši poti do slave.

85 Daj ljudem vero, naj majhne navade in stvari, ki visijo na ljudeh, naj se jih tega jutra otresejo s to Božjo Besedo, ki je sidro duše, trdno in varno. Naj se otresejo svojih navad, svojih drobnih temperamentov in stvari, ki so bile... Tako kot je Pavel dejal v nadaljnjem delu sporočila, čez nekaj dni: »Odložimo vsakršno breme in greh, ki nas zlahka prevzame ter vztrajno tecimo v tekmi, ki nas čaka. Uprimo oči v Začetnika in Dopolnitelja naše vere, v Jezusa Kristusa, ki je bil preskušán v vsem, kakor mi, razen v grehu.« On je dovolil, da je bil skušan, vendar se ni oziral na skušnjavo. Tudi mi smo skušani z grehom, vendar se nikoli ne oziramo na to, ker je življenje, ki je v nas, sidro naše večne destinacije in jo imamo za sveto v naših srcih.

86 Torej, veliko jih je, ki so bolni... se mučijo z boleznimi. Pripravljeni smo moliti za njih, Oče. Naj oni, ko gredo danes pod Božjo Besedo..., pod to dragoceno Besedo, ki je bila pridigana, Sveto Pismo daje pričevanje, Božji angeli, ki stojijo v bližini in veliki Sveti Duh (predvsem) stoji tukaj, da pričuje za Besedo. Sedaj, Oče, ko gredo pod Besedo obljube to jutro, naj gredo od tu ozdravljeni. Odstrani njihove proteze, naj zapustijo vozičke in posteljice, na katerih ležijo in naj bodo enostavno ozdravljeni. Daruj to, Gospod. Naj se vrnejo na naslednjo službo, na katero jim je dovoljeno priti, ali pa v njihove lastne cerkve, da se veselijo ter pokažejo, kakšne velike stvari je Kristus storil. To prispevamo za Tvojo slavo, v Jezusovem imenu. Amen.

87 Jaz sem... Opravičujem se za obljubo, ki sem jo dal, da bomo to jutro imeli 7. poglavje, toda nisem prišel do njega. In moramo omogočiti nekaj časa tukaj za molitveno vrsto. In sedaj, nočaj, če bo Gospodova volja, bomo vzeli 7. poglavje in izvedeli, kdo je bil ta Melkízedek. Koliko bi vas želelo to vedeti? Oh, mi gremo naravnost dol do Njega in bomo natančno izvedeli, kdo je On. In Pismo pove, kdo je On. Vidite?

In Scofield pravi: »To je bilo duhovništvo.« Kako bi lahko to bilo duhovništvo brez začetka in konca? Vidite, to ni bilo duhovništvo. To je bil človek, Melkízedek (ime), oseba.

Ne da bi žalili, vendar krščanska znanost pravi, da je Sveti Duh misel. In Sveto Pismo pravi: »On, Sveti Duh.« In »On« je osebni zaimek; to je oseba. To ni misel to je oseba. Zagotovo!

In Melkízedek je človek, človek, ki ni imel ne začetka dni ne konca let. Ni imel ne očeta ne matere, niti porekla. In mi bomo ugotovili, kdo je On, če bo Gospodova volja, nočaj, z Besedo. Ali ljubite to? »Oh, Tvoja Beseda je svetilka na moji poti in za moje noge.« Oh!

Naši strahovi, naše upanje, naši cilji, so eno,
 naša tolažba in naša skrb,
 ko se razhajamo,
 to nam povzroča notranjo bolečino,
 toda še naprej bomo povezani...
 (Koliko metodistov, baptistov in vseh?)
 In upamo, da se ponovno srečamo.

83 Ali vam to ne ugaja? Obrnimo se in se rokujmo drug z drugim sedaj, medtem ko bomo ponovno peli:

Pred... (Rokujte se s kom izza sebe,
 pred vami, na obeh straneh) ... prestolom,
 izlivamo našo gorečo molitev.

...

Naša tolažba in naša skrb,
 ko se razhajamo.
 (Ali ljubimo drug drugega?)

To nam... (Bi želeli, da se služba nadaljuje?
 Vidite, tako mislimo.)

... notranjo bolečino.

Toda še naprej bomo povezani v srcu (Eno),
 In upamo, da se ponovno srečamo.
 (Če nas ne bo več tu, se bomo srečali na ta veliki dan.)

84 Torej, Oče, sprejmi naše slavljenje to jutro. Vzemi Besedo in jo posadi v srca vernikov. Naj jih ne premetava naokrog, danes gor in jutri dol, ampak da bi te besede našle svoje počivališče v srcu vsakega vernika, da bi vedeli: »Bog je zaprisegel s prisego in to sta dve nespremenljivi stvari.« Nespremenljivi Bog, to je, da je za Njega nemogoče, da bi lagal; da dediči tega odrešenja lahko imajo to močno upanje, trdno in nedvomno sidro v duši. Da bi vedeli, da nam je Bog to obljubil z izgovorjeno prisego. Kot prvo, da On ne more lagati; kot drugo, Njegova izgovorjena prisega po vrhu tega; da nas bo On obudil poslednji dan in nam dal večno življenje. Vedoč, da po tem, ko smo bili poklicani, da je On dejal, da nas je poznal pred stvarjenjem sveta in nas vnaprej določil za posinovljenje po Jezusu Kristusu. In On nas je vnaprej poznal, On nas je poklical. In ko nas je poklical, nas je opravičil. Mi ne moremo opravičiti sami sebe, zato nas je

otroka in ona bi ga vzela. In tako je prišel Izmael, trn v mesu in od takrat do danes je še vedno trn v mesu, od koder izvirajo Arabci in oni so vedno bili takšni.

Torej, vsakič ko ne verjamete goli Božji Besedi in sprejmete nek drug način, od takrat naprej bo to trn v vašem mesu. Vzemite samo tisto, kar Bog pravi. Če On to pravi, je to točno to, kar On misli. (O, blagoslovljeno naj bo Njegovo ime.) Samo vzemite Njegovo Besedo.

Ne glede na to, kaj poskušajo zaobiti, ko pravijo: »No, to pa res ne pomeni tega.« To pomeni točno to, kar ona pravi, ko Bog daje obljubo.

27 Torej če bomo pozorno pogledali:

Abrahamu in njegovemu potomcu so bile izrečene obljube...

Eden je bil potomec (ednina), drugo so bile obljube. Tam je več kot ena obljuba in več kot ena oseba, ki so vključene v Abrahamovo potomstvo. Vidite, tam je en potomec, vendar veliko ljudi od tega potomca. Vidite, niso bile samo za Abrahama ali samo za Izaka, ampak za celotno Abrahamovo potomstvo. Obljube so bile dane vsakemu posameznemu semenu tega potomca. Ali razumete?

Zaradi tega, mi ki smo mrtvi v Kristusu, smo po Pismu postali Abrahamovi potomci in smo dediči po obljubi; ne s pridruženje cerkvi ali z oblikovanjem mrtvih odredb in tako naprej. Ampak s tem, ko smo rojeni od Kristusovega Duha, smo Abrahamovo potomstvo in smo dediči z Njim v kraljestvu.

28 Potem, berimo malo naprej, torej samo malo dalje. Bog je prisegel. Torej, 17. vrstica od 6. poglavja:

Ker je Bog hotel dedičem obljube še bolj jasno pokazati, da je Njegov sklep neomajen, je posredoval še s prisego.

Oh, samo počivajmo sedaj nekaj minut: Bog je hotel več - ne da bi moral, ampak da bi naredil to stvar neomajno.

Torej, ugotovili smo že, da je Bog postal telo, prebival med nami in kako se je On razodel svetu. Ko je On našel žensko v prešuštvu, je dejal: »Jaz te ne obsojam; pojdi in ne greši več.« Ko je On našel bolne, je deloval točno tako, kot bi moral delovati, ker je On bil Bog in On je zdravil bolne. On je obujal mrtve. Opuščal je grehe. Ne glede na to, kakšni so bili in koliko jih je bilo in kako močno so se vrnili v greh. On jim je odpustil, kljub vsemu, če so le bili pripravljeni priti in prositi.

29 Sedaj pogledjte! Če je Bog kdaj deloval v določenih okoliščinah na določeni način in če se ta okoliščina znova pojavi, mora On drugič delovati na enak način kot prvič, sicer bi On bil nepravilen, vidite. Ne glede na to, kako globoko ste v grehu, kako sključeni lahko postanete, On mora

postopati z vami, kot je postopal s tisto padlo žensko, ali pa je takrat ravnal narobe.

Božje obnašanje je Njegova oseba in to kar je On v svojem obnašanju, govori o Njegovo osebi. In na ta način ste tudi vi, vaše vedenje v življenju govori, kaj ste. Kot smo to imeli in smo šli pred eno ali dvema lekcijama, metodisti so želeli razglasiti: »Ko ste vzklikali, ste Ga dobili.« Binkoštniki pravijo: »Ko ste govorili v jezikih, ste Ga dobili.« Tisti, ki se stresejo, pravijo: »Ko se tresete, ste Ga dobili.« Tresoči iz Pensilvanije. In izvedeli smo, da se vsi motijo. Vaše življenje to razglasa. Vaša osebnost govori, kaj ste; človek je znan po svojih delih. In ne glede na vaše življenje...

Slišali ste že za staro zgodbo: »Vaše življenje govori tako glasno, da ne morem slišati vaših besed.« Torej, karkoli ste, vi to ste. Življenje, ki ga živite, prikazuje, kakšen duh je v vas.

30 In potem lahko oponašate napačno stvar..., oziroma lahko rečem, da oponašate pravo stvar. Lahko oponašate kristjana, toda potem bo prišel čas, ko bo prišel pritisk, potem bo to pokazalo, kaj ste. Veriga je najmočnejša v svojem najšibkejšem členu.

Ko je Kristus, Božji Sin, bil postavljen na preizkušnjo, je to pokazalo, kaj je On bil. Zagotovo! Ko ste vi postavljeni v preizkušnjo, bo to dokazalo, kaj ste. Vaše življenje vedno odraža to, kaj je v vas. V bodoče... bodite prepričani, da vas vaši grehi ne izdajo. In to je to, kar poskušamo povedati.

31 Jezus je dejal v Janezu 5,24: »Kdor posluša...« (Ne kdor se trese; kdor govori; kdor...) »Kdor posluša Moje besede in verjame Njemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in ne pride na sodbo, temveč je prešel iz smrti v življenje.«

To je vaša vera. In vaša vera, izpovedana z vašimi ustnicami, se manifestira pred ljudmi, ki lahko slišijo, toda vaše življenje je odprto pred vsemi. Torej, ne glede na to, kako močno poskušate narediti to in delati ono, to nikoli ne bo delovalo; to mora biti v vas. To je resnično jedro celotne zgodbe. Vaša osebna vera v vstalega Kristusa kot vašega Odrešenika, ki je na Božji desnici danes zjutraj, deluje na vašem mestu, tako kot vi delujete v Njegovem prostoru tu spodaj kot priča. Priča mora delovati namesto nekoga, stati za vas kot priča. In ko vaše življenje tukaj odraža to, kar je vaše pričevanje v Kristusu, se to odraža tam in se odraža tukaj. In On je tam zgoraj, to kar je On vam, se odraža tam in tukaj. Torej ste... Rešeni ste po vaši veri in samo po njej. Torej, senzacije, čustva, občutki, karkoli, sploh nimajo prostora v tem.

32 Torej, ne mislite narobe: da ne verjamem v ta čustva. Zagotovo!

80 Ali Ga ljubite? Oh, kako je On resničen. Ali se ne počutite ravnokar tako, da bi enostavno želeli dati svoje roke okrog Njega? Ali se ne bi enostavno želeli priplaziti tja ter se dotakniti Njegovih nog, saj veste?

Veste, nekoč so prihajali nekateri ljudje na moje službe v Phoenixu v Arizoni, govoreč: »Želel bi govoriti z Njim. Rad bi dejal: »Gospod, Ti si me ljubil, ko je moja pot bila tako temna.« Rad bi samo govoril z Njim, preden bomo odšli čez. Rad bi Ga videl. Rad bi Ga samo videl. Ko samo pomislim, kako se bom počutil! Zakaj, moje ubogo srce bo drgetalo, ko Ga bom videl, kako stoji pred mano.

81 Pogosto sem se spraševal: »Želel bi, da bi lahko slišal ta glas, kako pravi: »Pridite k Meni vsi, ki ste izmučeni in obteženi. Jaz vam bom dal počitka.«

Verjetno nikoli ne bom dobesedno slišal, kako je to govoril takrat, ampak želim, da bi Ga slišal, kar je rekel poslednji dan: »To je bilo dobro opravljeno, moj dobri in zvesti služabnik, sedaj vstopi v veselje Gospoda, ki je bilo pripravljeno zate.« Od kdaj?

»Odkar ste rešeni?«

Ne, brat. »Od stvarjenja sveta, ko sem vas videl in predvidel ter vas vnaprej določil za večno življenje.« Takrat ste bili blagoslovljeni. »Vse, ki jih je On predvidel, je poklical.« Ali je to res? »Vse, ki jih je On poklical, je opravičil. Tiste, ki jih je On opravičil, je tudi poveljčal.« Tukaj ste. On nas je vnaprej določil, poklical, opravičil in tudi poveljčal z Njim ob koncu sveta, ko bomo šli po svoje nagrade. Ali niste veseli? Seveda, to vas bo vzpodbudilo, da Ga ljubite. Ko si niste mogli sami pomagati, je On prišel sem ter to naredil za vas.

82 »Blagoslovljena vez, ki veže.« (Sestra Gertie.) Naša srca v krščanski ljubezni, medtem ko imamo sedaj tukaj to majhno druženje v slavljenju, potem pa bomo molili za bolne. Bog vas blagoslovi; vi, ki ste danes zjutraj dvignili svoje roke h Kristusu, najdite prostor za druženje, služite Mu.

Torej, sedaj Ga samo slavimo, kot skupnost, vsi vi, metodisti, Božja cerkev, Božja skupščina, prezbiterijanci, luterani, katoliki. Vsi skupaj sedaj, zapojmo sedaj:

Blagoslovljena vez, ki veže,

naša srca v krščanski ljubezni;

občestvo sorodnih misli,

je podobno onemu zgoraj.

Pred prestolom našega Očeta,

izlivamo našo gorečo molitev.

Ko bom prišel do reke...

Vsak od vas prihaja. Tam je velika temna senca, ki sedi tam pred vami. To so velika vrata. Vstopili boste skozi nje v enem izmed teh dni; morda celo preden se dan konča, morda celo preden se cerkev tega jutra zapre. Vstopili boste skozi. Z vsakim utripom srca ste en korak bliže.

Ko zagledam temo,

On bo čakal name,

(On je dejal, da bo! On je prisegel, da bo!)

ne bo mi potrebno prečkati Jordana samemu.

78 O, blagoslovljeni Gospod, naša srca so to jutro polna, da prekipeva.

Razmislite o tem, ko pulz preneha in medicinska sestra pritiska blazino okrog glave. In ne morete več premakniti svoje roke; vaše roke so spremenjene v led. Vaši otroci, vaša mati, vaši ljubljenci, kričijo in jočejo. Ta velika vrata se z zamahom odprejo, tam čez. On bo čakal!

David je dejal: »Tudi če si pripravim ležišče v peklu, On me bo tam čakal.« Ne bo mi ga potrebno prečkati samemu. Ko se rečni valovi zaženejo v naš obraz, bo Bog vzel rešilni čoln, da bi nas odvedel naravnost čez. Obljubil je, da bo to storil. Prerok David je dejal: »Da, tudi če bi hodil po globeli smrtne sence, se ne bojim hudega. Ti si z menoj, Tvoja palica in Tvoja opora me tolažita.«

79 Gospod, tako smo srečni danes, ker smo vključeni med dediče obljube. Danes imamo znotraj nas večno življenje, ker ljubimo Gospoda Jezusa in Mu verjamemo ter smo sprejeli Njegovo Besedo in Njegovo učenje. In On nam je dal kot pečat naše vere Svetega Duha, pečat Svetega Duha; naša vera je zasidrana znotraj nas. In čeprav velikokrat hodimo skozi temne sence, mnogokrat se spotaknemo na poti, nas naše sidro še vedno drži. Nekaj je v tem, tam čez, ki izgleda kot vodstvo, govoreč: »Naprej. Gremo naprej.«

Bog, blagoslovi nas. Mi Te potrebujemo. Drži nas vedno zveste in vdane, dokler ne prideš po nas in mi Te bomo slavili skozi neskončne dobe. In tistega dne, ko stopimo na zemljo... Njegove blagoslovljene noge se še sploh niso dotaknile zemlje. On stoji tam v zraku in sveti ter odkupljeni iz vseh dob skozi vsako uro (prvo, drugo, tretje, četrto, peto, šesto in sedmo), vsi stojijo tam, ogrnjeni v Njegovo pravičnost in mi Ga kronamo kot Kralja kraljev in Gospoda gospodov ter pojemo te zgodbe o odkupitvi. Naša uboga srca bodo drhtela, ko bomo pogledali na Njega, ki nas je ljubil in dal samega Sebe za nas. Ko smo bili še nedostojni ljubezni in grešniki, je Kristus umrl, da bi mi lahko bili rešeni. Zahvaljujemo se Ti za to, Oče, v Kristusovem imenu. Amen.

Toda na čem smo sedaj, poskušajoč poučiti te ljudi v tem dnevu, to niso čustva. Hudič je vzel te stvari in podivjal z ljudmi ter jih pustil, da temeljijo svojo večno destinacijo na čustvih: vzdikljanje, govorjenje v jezikih, da gredo v cerkev vsako nedeljo, delujoč kot kristjan. To ne bo imelo nič skupnega s tistim dnevom. »Če se kdo ponovno ne rodi.« In vaše življenje odraža tisto, kar je v notranjosti, vidite, ne vaša čustva.

Lahko bi imeli kri na svojih rokah, lahko bi govorili v jezikih, lahko bi ozdravljali bolne, lahko bi s svojo vero premikali gore, pa bi še vedno bili nič. Prvo pismo Korinčanom vidite? To mora biti nekaj, kar se je zgodilo z rojstvom, kar prihaja od Boga in Bog prinaša novo rojstvo v vas in vam daje del Sebe. Potem so te stvari. Vi ste nova stvaritev. »Dajem jim večno...«

33 Šli smo skozi besedo »večno«. »Za vselej« je časovni razpon. Večnost je za vselej, za vselej in vselej, ampak tam je samo ena večnost; in ugotovili smo, da vi prejmete večno življenje in grška beseda za to je Zoe, kar pomeni »Božje življenje«. In vi prejmete del Božjega življenja, ki vas dela za duhovne Božje sinove in ste prav tako večni, kot je večni Bog. Vi nimate konca, ne prostora, da bi se zaustavili, ker nimate mesta začetka. Vse kar ima začetek, ima tudi konec in kar je brez začetka, nima konca.

34 Kako ljubimo to dragoceno Besedo! Kako bi kristjan moral biti utrjen v veri, ki je bila enkrat predana svetim in ga ne bo premetavalo naokrog od enega mesta do drugega in ne bo včlanjevan v različne cerkve. Vsaka cerkev, ki ji želite pripadati, je v redu, dokler ste kristjan; ampak najprej postavite prvo stvar, ki je to rojstvo, ki vas dela za krvnega sorodnika Bogu, tako kot je Bog postal krvni sorodnik vam.

On je postal krvni sorodnik, da bi vas lahko povzdignil. Preden bi vas On lahko povzdignil, vam je dal večno življenje. Tako je Bog moral postati krvni sorodnik, da bi vzel smrt in vas povzdignil. Potem morate vi postati Njegov krvni sorodnik, da bi lahko šli v vstajenje. Ali vidite, kaj je to? To je samo zamenjava. Bog je postal vi, da bi vi lahko postali Bog. Vidite? Bog je postal del vas (telo), da bi vi po Njegovi milosti lahko postali del Njega (to je vse), da bi imeli večno življenje.

35 Kako lepa slika! In, oh, mi to ljubimo!

Sedaj:

Bog je hotel še bolj jasno... (Ni mu bilo treba, vendar je hotel.)

Zelo sem vesel zaradi tega (kajne), da je naš Bog to hotel. Poglejte, kaj če On ne bi bil potrpežljiv? Kaj je plod Duha? Ljubezen, veselje, vera, mir, potrpežljivost. To je del Boga, ki je v vas. In ali lahko potrpljenje..., nosi drug drugemu bremena? Odpuščanje drug drugemu, kot je Bog zaradi Kristusa odpustil vam? Božji Duh, ki je v vas, vas dela takšne. In potem ko

je Bog bil tukaj na zemlji in postal vi, je postal greh (to je On), da odvzame vaš greh, da ga je nosil za vas in plačal vašo kazen za to. Bog je potrpežljiv, nosi vaša bremena.

36 In torej, On je dober Bog. Če želite določene stvari na svoj način, veste, Bog je dovolj dober, da to naredi. On obožuje, da vas naredi srečne. On to želi. On je ljubezen in Njegova velika ljubezen Ga včasih celo prisili, da odstopi, da bi vi imeli stvari, ki jih želite.

Poglejte Tomaža po vstajenju: Tomaž ni hotel verjeti. Oh, on je dobil danes mnogo otrok. In Tomaž je dejal: »Ne! Ne! Moral bom imeti nekakšen dokaz. Moral bom položiti svoje roke na Njegovo stran in svoje prste tukaj v Njegove roke, preden bom to verjel. Ni mi mar, kaj vi pravite.« Vidite, on je bil takrat popolnoma izven reda Pisma. Vi bi to morali verjeti. Tako pa je dejal: »Moram imeti neko dokazilo, da se to dokaže.«

In Jezus se je pojavil, On je dober: »Pridi, Tomaž. Če je to tisto, kar želiš, dobro, tukaj si. Lahko to imaš.«

Takšni smo. Pravimo: »Gospod, jaz moram govoriti v jezikih. Jaz moram vzklikati. Jaz moram...«

»Oh, kar naprej; dopustil ti bom, da to imaš.« On je dober.

Torej, položil je svoje roke na Njegovo stran, nato pa dejal: »Oh, to je moj Gospod in moj Bog.«

On je dejal: »Torej, Tomaž, sedaj verjameš, ko si videl. Ampak koliko večja je njihova nagrada, ki nimajo dokazov, pa kljub temu verjamejo!« Tukaj ste. Do sem moramo priti. »Koliko večja je njihova nagrada, ki niso nič videli, pa kljub temu verjamejo!« To je dejanje vere, da to sprejemamo.

37 Torej, verjamem, da znamenja spremljajo vernika, toda najvažnejše stvari postavimo na prvo mesto. Lahko imate znamenja brez tega. Pavel je dejal, da lahko; dejal je: »Lahko bi govoril človeške in angelske jezike, pa sem nič. Lahko bi prestavljal gore z vero, pa sem nič. Lahko bi razumel Sveto Pismo, tako da bi poznal vse Božje skrivnosti, sem nič.« Vidite, to so darovi Svetega Duha brez Svetega Duha.

Sveti Duh je Bog. Bog je ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, krotkost. To je Božji Duh. To je tisto, kar Bog dviguje v zadnjih dneh po tem Duhu.

38 Torej:

Ker je Bog hotel dedičem obljube še bolj jasno pokazati, da je njegov sklep neomajen... (Kdo so dediči? »Mi, ki smo mrtvi v Kristusu, smo postali Abrahamovo potomstvo in smo dediči.« Oh, ali vam je to jasno? Mi

ko bodo zadnje žalostne misli izginile,
tam bo nekdo, ki bo čakal,
da nam pokaže pot.

Ne bo mi potrebno prečkati Jordana samemu,
tam bo On, nekdo bo čakal,
da mi pokaže pot.

Ne bo mi potrebno prečkati Jordana...

77 Vsi, ki imate to upanje, dvignite sedaj svoje roke, medtem ko dvigate glave:

Ne bom imel... (Sedaj Ga samo slavimo, sporočilo je končano. Ali niste srečni? Bog je prisegel, On ne bi... Bog je prisegel, da bi vas tam srečal.)

Jezus je umrl, da bi odkupil vse moje grehe.

Ko je tema, jaz...

(Kaj pravite? Želo je izginilo.)

On me bo čakal,

ne bo mi potrebno prečkati Jordana samemu.

...toliko krat sem zapuščen in utrujen.

(Samo slavite Ga sedaj.)

Zdi se, da so vsi moji prijatelji odšli;

(Ali ste že kdaj prišli do tega mesta?)

Ampak tam je ena misel, ki me razveseljuje...

(Kaj je bila obljuba?)

...to razveseljuje moje srce;

ne bo mi potrebno prečkati Jordana...

Torej, otroci obljube, samo slavite Ga, ker je to storil:

Ne bo mi potrebno prečkati Jordana samemu,

Jezus je umrl, da bi odkupil vse moje grehe.

(Kaj se sedaj dogaja?)

Ko zagledam temo,

On bo čakal name,

ne bo mi potrebno prečkati Jordana samemu.

in vsak človek pisar po poklicu;
 če bi se popisala Božja ljubezen od zgoraj,
 bi se izpraznil ocean in izsušil;
 niti zvitek ne bi vseboval celote,
 čeprav bi se raztezal od neba do neba.
 Oh, Božja ljubezen, kako bogata in čista,
 kako neizmerna in močna,
 neprenehoma se bo ohranjala,
 pesem svetih in angelov.

75 Dragi Bog, resnično je pesnik, ki je napisal te besede, bil kakor mnogi drugi tvoji verniki: iskal je, poskušal je najti besede, da bi to izrazil. In v Svetem Pismu je napisano: »Kajti, ker je bil pridigar pameten, je preiskal in sestavil veliko besed.« Oh, kako bi želeli imeti jezik in besednjak, da bi lahko ljudem pojasnili, kaj je to v resnici, vendar se to ne bi moglo izraziti z umrljivimi ustnicami. Vso večnost, brez dvoma, če se bo to kdaj razkrilo, kako Bog nebes prihaja celo na zemljo, da bi rešil uboge, izgubljene, nesrečne grešnike.

Prosim Te, Oče, da preko teh nekaj neprelomljenih besed..., oziroma prelomljenih besed tega jutra (kot bi moral reči), da bi nekdo našel mir in zadovoljstvo in veliko tolažbo, kdor je pobegnil k utihi. In naj se njihova duša zasidra na to obljubo, za katero je Bog prisegel, da jih bo obudil poslednji dan. Več rok se je dvignilo tukaj v stavbi v tem Tabernaklju. Bog, daj jim to trdno upanje prav zdaj. Naj se zasidrajo na Skali vekov. Ne glede na to, kako hudo morje meče in maje njihove majhne barke, oni imajo sidro, Božjo obljubo. Oni stojijo na tem: »Bog je tako rekel, On ne more lagati.«

76 »Kdor posluša Moje besede,« (ki sem jih poskušal pridigati danes zjutraj), »in verjame Tistemu, ki Me je poslal, Jehovah, ima večno življenje in ne pride na sodbo, temveč je prešel iz smrti v življenje.«

O, Večni, blagoslovi jih danes in naj vsaka tukajšnja oseba, ki ni pod krvjo, njihova duša, ki ni bila nikoli spreobrnjena, naj se zgodi to ravno sedaj, Gospod. Ti deluješ skrivnostno. Vse je Tvoje. To je predano Tebi. Prosim Te, da jim ga daš, večno življenje. Naj bi nekega dne tam čez na drugi obali, medtem ko drug za drugim stopamo po dolini, naj se tam čez srečamo, kjer nikoli več ne bodo rekli »zbogom«.

In nekega dne bomo prišli do reke,
 ob koncu časa,

smo dediči Božjega kraljestva po prisegi obljube! Bogu ni bilo potrebno priseči. Njegova Beseda je popolna. Toda On je prisegel sam pri Sebi, ker ni bilo nikogar večjega.)

Kot smo prebrali, samo trenutek, poslušajte:

...da je njegov sklep neomajen, je posredoval še s prisego.

39 (Neomajno: nespremenljivo.)

Bog se ne more spremeniti; On mora ostati isti. In če Bog ozdravi eno bolno osebo, On nikoli ne more spremeniti svojega stališča. Če Bog odpusti enemu grešniku, eni prostitutki, On nikoli ne more spremeniti svojega stališča. Nespremenljivost, nespremenljiva Božja Beseda. Če je Bog na enem mestu dejal: »Jaz sem Gospod, ki ozdravlja vse tvoje bolezni,« On mora stati za tem, kajti On je neskončen. Vedel je za konec že od začetka.

Torej, jaz lahko rečem: »Storil bom to.« Ampak Sveto Pismo pravi, da bi morali reči: »Če je to Božja volja.« (Ker sem jaz smrtnik, jaz ne vem.) Včasih moram vzeti svojo besedo nazaj, toda Bog ne more vzeti Svoje nazaj. On je Bog!

In On je zahteval samo eno stvar: »Če lahko verjameš!« Oh, moj. »Če lahko verjameš, je vse mogoče! Če lahko verjameš.« To je vse. Če vi lahko! Tukaj je vprašanje. Toda vprašanje ni na Božji Besedi; ker je Njegova nespremenljiva, On se ne more spremeniti. Kako čudovito!

40 Sedaj poslušajte, ko beremo naprej:

Tako sta dve neomajni dejanji, v katerih se Bog ne more zlagati... (Nemogoče: nemogoče in nespremenljivost sta praktično isti besedi: ne more se spremeniti, ne more se premakniti, mora ostati isti za večno. Ne more se spremeniti: nespremenljivost in nemogočnost.) ...sta dve neomajni dejanji, v katerih se Bog ne more zlagati... (Ali imamo dve stvari? Da. Prvič: Njegova Beseda pravi, da bo On to storil. Drugič: to je bila Njegova prisega na to, da bo On to storil.)

Oh, moj! Kakšna vrsta ljudi bi mi morali biti? Zakaj bi nas moralo premetavati in bi morali tekati naokrog ter jemati stvari sveta in se obnašati kot ta modernizirani model krščanstva iz leta 1957? Mi želimo biti staromodni tip, ki jemlje Boga za Njegovo Besedo in poziva tiste stvari, ki niso, kot da so: »Če je Bog tako rekel, je to urejeno!«

41 Abraham, ki mu je bila dana obljuba, njemu in njegovemu potomcu, je imenoval stvari, ki niso bile, kot da so; kajti to je bila Božja obljuba, vedoč, da Bog ne bi mogel lagati. On mu je to obljubil in on je to verjel. In kot so leta minevala in se je obljuba zdela naravnemu očesu vse bolj oddaljena, je to postalo za Abrahama vse bližje.

Namesto da bi postal slab in rekel: »No, morda ni takšne stvari kot

Božansko ozdravljenje. Mogoče sem se zmotil. Mogoče ni takšne stvari. Mogoče sem se zmotil v vseh svojih pojmovanjih.« Torej, to kaže na eno stvar: da niste bili na novo rojeni.

42 Dobili smo to prejšnjo nedeljo, nekoliko bolj nazaj, v poglavju: »Kajti nemogoče je za človeka, ki je enkrat že okusil nebeške darove in stvari, pa je padel, da bi se ponovno obnovil za kesanje.« (Absolutno popolnoma nemogoče.) »Kajti kdor je rojen od Boga, ne dela tega in ne more grešiti. Kajti Božje seme ostaja v njem in ne more grešiti.« Božje seme je Božja Beseda. »Vera prihaja s poslušanjem, s poslušanjem Besede: ›Daritev je bila opravljena, vsega je konec!‹«

Torej, če delate kaj narobe, bo Bog poskrbel, da boste plačali za to; ampak če delate..., če ne delate prav, če tega ne delate prostovoljno, mislim da je to v 10. poglavju, 47. vrstica: »Če namreč prostovoljno grešimo, potem ko smo dobili spoznanje resnice...« Toda ko ste enkrat rojeni, imate resnico; ne s pomočjo znanja, temveč ste sprejeli resnico in ona je postala resničnost. In vi ste Božji otroci za čas in večnost. Bog je prisegel, da bo to storil.

Jezus je dejal: »Kdor posluša Mojo Besedo in veruje Njemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in Jaz ga bom obudil poslednji dan; nikoli ne bo prišel v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje.« Torej, s takšno prisego: »Če bo Božja volja, bomo to prejeli...«

43 Sedaj pa pogledajte, kaj pravi tukaj, Pavel govori cerkvi:

... v katerih se Bog ne more zlagati, v veliko tolažbo nam (Ne tako: »No, če se baptisti ne bodo vedli do mene prav, bom odšel k metodistom.« Vidite?), ki smo se zatekli k Njemu, da bi se oklenili upanja, ki je postavljeno pred nas.

Zdaj pa, kot smo prej brali:

To upanje je za nas kakor varno in zanesljivo sidro duše (upanje: Božja prisega), ki sega v notranjost, za zagrinjalo...

Govorimo za trenutek o zagrinjalu. Prejšnjo nedeljo zvečer tega nismo dobro razumeli.

44 »Za zagrinjalo.« Zagrinjalo je telo. Zagrinjalo je to, kar nam preprečuje, da bi videli Boga iz oči v oči v tej cerkvi. Zagrinjalo je to, kar nam preprečuje, da bi danes zjutraj videli angele na svojih mestih, kako stojijo ob prestolu. Zagrinjalo je tisto, zaradi katerega ne moremo videti. Mi smo skriti izza zagrinjala in to zagrinjalo je telo. Mi smo Božji sinovi in hčere; mi smo v Božji prisotnosti: »Božji angeli so utaborjeni okrog tistih, ki se Ga bojijo.« Mi smo ves čas v Božji prisotnosti: »Nikoli te ne bom zapustil, nikoli se te ne bom odrekel. S teboj bom vse dni, vse do konca.« Ampak zagrinjalo je telo; to je tisto, kar nas ločuje od Njegove prisotnosti.

dejal:

Če bi lahko s črnilom napolnili ocean,
in če bi vsaka slamica na zemlji postala pero;
če bi vso nebo bilo iz pergamenta,
in vsak človek pisar po poklicu;
ko bi se izpisala Božja ljubezen od zgoraj,
(kako je velik Bog nebes postal telo in prevzel moje grehe),
če bi se popisala Božja ljubezen od zgoraj,
bi se izpraznil ocean in izsušil;
niti zvitek ne bi vseboval celote,
čeprav bi se raztezal od neba do neba.

72 In da bi naredil dedičem tega odrešena prepričljivo upanje: On je prisegel sam pri Sebi, da nas bo obudil poslednji dan, da nam bo dal večno življenje. »In nihče jih ne bo iztrgal iz Moje roke.« Amen!

Molimo:

Ali ste krivi, ker ste prezirljivo zavrnil Njegovo ljubezen? Ali ste se izogibali Njegove blažene Biti (Njega, ki vas je ustvaril takšne kot ste)? In sedaj ste tukaj, tega jutra, tako daleč v življenju in vam je dana priložnost. Ali želite še naprej živeti? Obstaja samo en način, da živite: da verjamete v Gospoda Jezusa. Če z vsem svojim srcem verjamete, da je On Božji Sin in Ga sprejmete za svojega Odrešenika in verjamete, da Ga je Bog obudil zaradi vašega opravičenja, če želite to sprejeti na tej osnovi, je to sedaj vaše.

73 Ali bi dvignili svoje roke? Če je kakšna duša, ki se ni pokesala, ki bi se želela tega jutra pokesati, recite: »Spomni se me, brat pridigar, ko gremo k molitvi. Tudi meni ni uspelo. Pridružil sem se cerkvi, ampak vem, da nikoli nisem imel tega, o čemer ti govoriš. Nikoli nisem bil rojen od tega Duha, brat Branham. Enostavno tega nisem dobil, to je vse. Želim, da moliš zame, da mi Bog tega jutra to podari.« Bog vas blagoslovi, gospod. Ali je še kdo drug? Recite: »Bog, naredi me takšnega, kot Ti želiš, da bi bil. Hočem biti... Hočem biti takšen, kot Ti želiš, da sem. Prezirljivo sem zavrnil Tvojo ljubezen.« Bog te blagoslovi, sin.

74 Sedaj pa samo za trenutek:

Če bi lahko s črnilom napolnili ocean,
in če bi vso nebo bilo iz pergamenta,
če bi vsaka slamica na zemlji postala pero;

(po Negovi Milosti),
bil sem slep, zdaj sem spregledal.

69 Spoznal sem, kaj je On moral narediti. Bog je postal jaz, da bi jaz po milosti lahko postal Njegov. On je vzel moje grehe, da bi jaz skozi Njegovo pravičnost lahko imel večno življenje. Tega nisem mogel izbrati sam, moja narava je bila grešna. Jaz sam nimam nič opraviti s tem. Bil sem rojen od sveta, oblikovan v krivičnosti, prišel sem na svet, govoreč laži. Brez vsakršne možnosti nasploh, ničesar, celo brez želja.

Povejte prašiču, da je prehranjevanje s pomijami napačno, ali boste? Poglejte, če vam bodo prisluhnili. Povejte vrani, da ni prav jesti mrhovine in pogledajte, kaj vam bo rekla. Če bi lahko govorila: »Brigaj se za svoj posel.« Zagotovo.

70 Oh, ampak Božja milost, ki je spremenila to naravo in mi dala priložnost, da želim in hrepenim in žejam: »Tvoja ljubeča prijaznost mi je boljša od življenja, o Bog. Moj srce tako hrepeni po Tebi.«

David je dejal: »Kakor jelen hrepeni po potokih polnih vode, tako moja duša žeja po Tebi, o Bog.«

Bog je dal človeku to žejo, da bi Ga slavil, hrepenel po Njem. Ampak človek to sprevača s pozivom hudiča in gre ter hrepeni po ženskah in užitkih ter stvarih sveta, da bi poskušal zadovoljiti to sveto stvarjenje, ki mu ga je Bog vstavil, da bi Ga ljubil; on pa postavlja to na stvari tega sveta. Ampak brat, ko pa se on enkrat spremeni in je ta vodnjak s polnoglavci v sebi (vse vrste bolezni v zajetju) očiščen in steriliziran in je vanj vstavljena čista Božja voda, se greh tega nikoli več ne more dotakniti. Amen!

O, kako Ga ljubim, kako Ga obožujem!
Moje življenje, moje sonce, moje vse v vsem!
Veliki Stvarnik je postal moj Odrešenik,
in vsa polnost Božanstva prebiva v Njem.
Zapustil je Svojo slavo, večno živeča zgodba,
moj Bog in Odrešenik je prišel in Jezus je bilo Njegovo ime.
Rodil se je v jaslih, On sam kot tujec,
Bog žalosti, solz in agonije.

71 O, kako Ga ljubim, kako Ga obožujem!
Moj dih, moje sonce, moje vse v vsem (o, Bog)!
Kako je lahko On to naredil? Človek je poskušal to napisati. Nekdo je

Ampak skozi dušo, duha, po naši veri vemo, da nas On opazuje. On stoji zraven nas. On je sedaj tukaj.

45 Nekega jutra je bil tam spodaj v Dotánu stari prerok obkrožen z vojsko in njegov služabnik je prišel ven ter dejal: »O, oče, celotna dežela je obkoljena s tujci.«

In Elizej je vstal ter rekel: »Zakaj, sin, kajti teh, ki so z nami, je več kakor tistih, ki so z njimi.« No, on je trepnil s svojimi očmi in pogledal naokrog. Ni mogel videti ničesar.

Dejal je: »Bog, želel bi, da mu odpreš oči, da mu odvzameš zagrinjalo.« In ko je zagrinjalo padlo z njegovih oči, so bili okrog tega starega preroka ognjeni vozovi, gore so bile v ognju z angeli in vozovi. Tukaj ste.

Ohhh! Potem je Gehazi lahko dejal: »Sedaj razumem.« Vidite, zagrinjalo je odpadlo. To je ta ovira.

46 Tukaj je to, čvrsto držite: zagrinjalo je tisto, ki nam preprečuje, da bi živeli tako kot bi morali. Zagrinjalo je tisto, ki nam preprečuje, da bi počeli stvari, ki jih resnično želimo početi. In Bog je postal zastrt v telesu in zagrinjalo je bilo pretrgano na dvoje. In Bog je ponovno postal Bog in On je vzdignil zagrinjalo, v katerem se je skrival. To je vstajenje Gospoda Jezusa, kar nam dokazuje, da v tem zagrinjalu, v katerem smo skriti... Po veri to verjamemo in to sprejemamo. In ko se to zagrinjalo pretrga na dvoje, bom odšel v Njegovo navzočnost s tem zagotovilom, vedoč da Ga poznam v moči Njegovega vstajenja. S prihodom Gospoda Jezusa bo to zagrinjalo ponovno povzdignjeno na popoln način, da bom lahko hodil in govoril z Njim kot s svojim Odrešenikom in svojim Bogom, ko bo prevzel Davidov prestol. In mi bomo večno živeli v tem zagrinjalu, potem ko bo izpopolnjeno. Ampak to zagrinjalo ima v sebi greh. Ni važno, kako... Nikoli ne razmišljajte o tem poveličanem telesu na tej zemlji. To mora umreti, enako kot mora umreti vaša duša, da bi se ponovno rodila.

47 V popolnosti...

Ne jesti mesa in ne početi tega in izpopolnjevati telo; na ta način nikoli ne boste imeli tega. In vi morate prenehati s tem in delati to, delati to, in delati to; to je zakon. To je legalistično. Mi ne verjamemo v legalistično obliko odrešenja. Verjamemo, da smo odrešeni po milosti. In to ni vaše; vi nimate nič opraviti s tem. To je Božji izbor, ki to počne. »Nihče ne more priti k Meni, če ga ne pritegne Moj Oče.« To je res. In vse kar je Jezus prišel narediti je, da vzame tiste, ki jih je Oče predodredil; in predodredil jih je pred stvarjenjem sveta, da bi postali Božji sinovi in hčere. Amen. »Ni odvisno od tistega, ki hoče, niti od tistega, ki teče, ampak od Boga, ki izkazuje usmiljenje.« To je Bog, ki to počne. Sploh se

ne morete hvaliti s tem. Ni stvari, ki bi jih vi naredili; Bog vas je po milosti odrešil - niste se vi sami. Če bi to naredili, bi se imeli s čim hvaliti. Toda nimate se s čim hvaliti. Vsa hvala gre Njemu. To je On. Potem vam On daje nedvomno upanje: prisegel je s prisego, da je nemogoče, da bi Njegovi otroci bili izgubljeni.

48 Torej, oni so bili pretepeni za napačno delo, želi boste to, kar sejete. Ali razumete? Nikar ne mislite, da lahko kar greste ven in grešite in bo to šlo mimo. Če to počnete in imate takšno stališče, to kaže na to, da nikoli niste bili na novo rojeni. Ali razumete? Če imate še vedno željo v sebi, da bi počeli napačne stvari, potem ste še vedno v zmoti. Vidite, kajti On je za vedno naredil popolne tiste, ki so... In te zveri pod Staro Zavezo, v dneh Zakona, ki so bile nenehno darovane enkrat letno, nikoli niso mogle odvzeti greha. Toda ko položimo svoje roke na Njegovo glavo in priznamo svoje grehe in smo ponovno rojeni od Božjega Duha, nimamo več grešnih želja. Greh je odšel od vas. To je za čas in večnost.

49 Vi boste delali napake, padli boste, namerno boste delali kaj narobe, včasih boste šli ven in počeli stvari - to ne pomeni, da ste izgubljeni - to pomeni, da boste korigirani.

Moj fantek, velikokrat... Moji otroci bodo počeli stvari, tudi vaši, ampak oni vedo, da je to v nasprotju z vašimi pravili. In tudi vedo, kaj lahko pričakujejo, ko to storijo: tepeni bodo zaradi tega, včasih zelo. Vendar so še vedno vaši otroci. Zagotovo!

Nemogoče je za tega človeka, da bi kdaj ponovno odpadel, ko je enkrat bil rojen za večno življenje. Bog ni indijanski darovalec. »Kdor posluša Moje besede in veruje Njemu, ki Me je poslal, ima večno življenje in ne pride na sodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje. In Jaz ga bom obudil poslednji dan.« To je Božja obljuba.

50 Torej, če nadaljujete in pravite: »Oh, dobro, potem pa lahko počnem...« Vedno delam to, kar želim delati. Toda če ste kristjan, ne želite početi tega, kar je napačno, zaradi samega življenja v vas, zaradi samega temelja. Če želite početi napačne stvari, to kaže, da so tu znotraj napačne stvari. Kako lahko grenka in sladka voda izvira iz istega vodnjaka?

Če ste bili vsi zmedeni z nekakšnimi čustvi ali s čim izjemnim, s kakšno senzacijo, pozabite to! Vrnite se k oltarju in recite: »Bog, odvzemi mi moje staro grešno življenje in me postavi v takšno stanje, da vse moje želje...« »Kdor je rojen od Boga, ne greši.« To je res. Nima nobene želje, da bi to počel.

51 Hudič ga bo zagotovo ujel v past tu in tam, vendar to ne bo namenoma. Sveto Pismo tako pravi. Hudič ga bo ujel v past od časa do časa. Zagotovo ga bo. Poskušal je vreči zanko na našega Gospoda Jezusa. To je storil Mojzesu in ga ujel. To je storil Petru in ga ujel. To je storil

ki je stal tam in gledal proti Sodomi. Abraham Ga je prepoznal, ker je znotraj njegovega zagrinjala bilo sidro, ki je držalo to obljubo. Ne zato, ker bi imel nekakšno senzacijo, ampak ker mu je Bog dal obljubo. In ko je prišel v stik s tem velikim magnetom, je vedel, da je On bil v tem telesu.

66 On se je zunaj sprehajal z Abrahamom, tam zunaj za kratek čas. Dejal je Abrahamu: »Ali naj skrivam te stvari pred Abrahamom, ko pa vidim, da je dedič sveta? Tega enostavno ne bom storil. Tako, Abraham, povedal ti bom, kaj bom storil na svoji poti (to bomo nocoj dobili) tja dol v Sodomo.« (In kaj vse je On hotel narediti.) In takoj ko je blagoslovil Abrahama, se je znova vrnil v veselje. Človek, ki je stal tam in imel prah na svojih oblačilih, Človek. In ne samo to, ampak je jedel telečje meso, ki ga je Abraham ubil in pil kravje mleko ter pojedel nekaj pogač (nekaj koruznega kruha) z maslom na njem. To je točno tako. In potem se je znova vrnil v tofanijo.

67 Kaj je bilo to? Zakaj On ni takrat tega vzel? On nikoli ni bil rojen tako kot vi in jaz; toda On je moral biti rojen v mesu, da bi lahko imel to področje. To je bilo ustvarjeno telo. To je bilo telo, v katerega je samo potegnil kalcij in kalijev karbonat iz zemlje in dejal (brat Branham piha): »Fijuuu,« in je vstopil v to. To je bila ista stvar, kot je bil Melkizedek. On je vstopil v to, v to telo, s katerem bi lahko stopil pred njega, v tem zagrinjalu, v zagrinjalu Svoje lastne kreacije; ne v zagrinjalu, ki je bilo kreirano iz ženske, skozi maternico ženske, s pomočjo celice, nikoli; ampak je ustvaril tega in vstopil vanj ter se pogovarjal po Melkizedekovem redu.

68 Kdo je ta Melkizedek?

Ta Melkizedek, kralj v Salemu (ki je Jeruzalem), duhovnik Najvišjega Boga (zagotovo), je šel naproti Abrahamu, ko se je ta vračal iz poboja kraljev, in ga je blagoslovil; in njemu je Abraham odmeril desetino od vsega. Melkizedekovo ime pomeni najprej kralj pravičnosti (ta velika ljubezen, ta veliki Duh na začetku); kralj pravičnosti ..., potem pa..., kralj Salema pa pomeni tudi kralj miru. Brez očeta je, brez matere, brez rodovnika, brez začetka dni in brez konca življenja...

Kdo je to bil? Nikoli ni bil rojen, nikoli ne bo umrl. Kdo je to? To je bil Bog, zagotovo je bil, ki je nakazoval Gospoda Jezusa. Zagotovo je bil. Ampak On je moral priti skozi žensko, tako kot ste vi prišli skozi žensko in On je moral priti na način, kot ste prišli vi, da bi vas lahko vrnil nazaj k Sebi. Aleluja!

Čudovita milost! Kako sladki zvok,

ki je rešila ubogega slepega bednika kot sem jaz!

Nekoč sem bil izgubljen, zdaj pa sem najden,

postarate, ne postanete utrujeni ali tresoči. Obstaja kraj, kjer nikoli ne boste zboleli, kjer otrok nikoli ne bo imel krčev, kjer se nikoli ne boste znebili umetnih..., ali zob, da bi dobili umetne. Aleluja! O, naj bo blagoslovljeno Njegovo ime. On je vstopil in nekega dne bomo tam čez stali nesmrtni v Njegovem obličju, zvezde in sonce bodo zasenčene. Zagotovo, Predhodnik je šel pred nami.

...kamor je za nas kot predhodnik vstopil Jezus, ki je postal Véliki duhovnik na veke, po Melkízedekovem redu.

63 Ta veliki Predhodnik je šel pred nami in naredil pot. On je postal iz Duha, velik izvir Božje mavrice, ki ni imel ne začetka ne konca. On je od vekomaj bil Bog. Ta žarek svetlobe je izšel. To je bil žarek ljubezni, ki je glavni, rdeče barve. Sledila je naslednja barva, ki je modra; modra, resnicoljubnost. Nato so potem sledile naslednje barve, sedem popolnih barv, kar je sedem Božjih duhov, ki so izšli iz tega velikega izvira ali iz tega velikega diamanta, o katerem je Jezus govoril. Ta velik diamant je bil zbrušen, da bi reflektiral te barve. Bog je postal telo, da bi prebival med nami, da bi lahko izrazil Svojo dobroto in usmiljenje med nami z darovi, znamenji in čudeži. Ta celotna velika mavrica je postala teofanija, ustvarjena v podobi človeka. Vendar kljub vsemu to še ni bil človek; On še ni imel telesa. On je bil teofanija.

64 Mojzes je dejal: »Rad bi Te videl.« Bog ga je skril v skalo.

In ko je On šel mimo, je obrnil Svoj hrbet; Mojzes je dejal: »Izgledal je kakor hrbet človeka.«

Kaj se je zgodilo potem? Nekega dne je tam spodaj, ko je Abraham sedel v svojem šotoru... Nocoj bomo prišli do tega. Ko je Abraham sedel v svojem šotoru, je Bog prišel k njemu v človeškem telesu.

»Dobro,« boste rekli, »brat Branham, on je bil...« Našli Ga bomo tukaj, kako se pred tem sreča z Abrahamom, po Melkízedekovem redu; v človeškem telesu, ki pa je bil Bog. Zagotovo je bil. Bil je Bog v telesu.

Pravite: »Potem, brat Branham, zakaj bi se moral On vrniti in biti rojen?«

65 On takrat ni bil rojen; On je le ustvaril telo, v katerem je prebival.

Melkízedek je bil kralj Saléma, kar pomeni kralj Jeruzalema, kar pomeni kralj miru, ki ni imel ne očeta ne matere, ne začetka dni ali konca življenja. No, On je bil ustvarjen po tem Melkízedekovem redu, ki ni imel ne začetka dni ali konca življenja.

Melkízedek je bil sam Bog. Melkízedek je bil Jehovah Bog, Ta isti, ki je srečal Abrahama, leta kasneje, pred njegovim šotorom. Obrnil se je k njemu, dejal je: »Zakaj se je Sarah nasmejala?« To je res. On je bil Tisti,

mnogim, vendar... Peter Ga je celo zanikal, potem pa je odšel ter se bridko zjokal; bilo je nekaj v njem.

52 Ko je golobica odletela iz barke... Vrana je odletela in krakala naokrog - v barki je bila v redu - toda ko je prišla ven, je bila njena narava drugačna. Lahko je jedla vsa tista stara mrtva trupla, ki jih je želela in bila je zadovoljna. Zakaj? Bila je vrana že od začetka; bila je mrhovinar; ni bila dobra. Bila je hinavec, ki je sedela v počivališču z golobom, bila je prav tako velika kot golob. Lahko je letela kamorkoli je letel golob. No, lahko je jedla dobro hrano, takšno kot jo je jedel golob in nato je lahko jedla gnilo hrano, ki pa je golob ni mogel jesti. Kajti golob je grajen drugače; narejen je drugače; to je golob. In golob ne more prebaviti gnile hrane, ker nima žolča.

53 In človek, ki je rojen od Božjega Duha, postane Božji golob, njegova narava, njegova sprememba, njegova zgradba. Da, gospod! Postavite duha goloba v vrano, nikoli ne bi sedel na mrtvem truplu. Če bi se pomotoma spustil, bi zagotovo hitro odletel. Tega ne bi mogel prenesti. In človek, ki je rojen od Božjega Duha, tega ne prenaša. Morda se včasih spusti v kavarno, toda hitro bo odšel od tam. Ženska ga lahko pritegne, da se obrne, toda on bo ponovno obrnil svojo glavo vstran. Hitro se bo umaknil od tam. Zakaj? On je golob. To je res. Ne morete ga zavesti, kajti on to ve! »Moje ovce poslušajo moj glas in za tujcem ne bodo šle.« On je golob od začetka. To je, o čem govorim: nekaj dejanskega, kar je zasidrano tam znotraj.

54 Glejte sedaj pazljivo, Bog je prisegel:

To upanje je za nas kakor varno in zanesljivo sidro duše, ki sega v notranjost, za zagrinjalo...

Zagrinjalo... Bog je sestopil v zagrinjalu telesa. Da bi naredil, kaj? Da bi pokazal Sebe. Moral se je skriti, ker Ga ne bi mogli videti. In On se je skril izza zagrinjala. In zagrinjalo je bil, kdo? Jezus! »Nisem Jaz, ki opravljam dela, ampak Moj Oče,« je dejal Jezus. »Moj Oče prebiva v Meni. Jaz delam in Moj Oče dela in Jaz delam vse doslej.« Tukaj je On, ki je zastrt, hodi v telesu, Bog, Emanuel (Bog z nami). »Bog je v Kristusu spravi svet s Seboj;« tukaj On stopa naokrog.

55 Torej, On je prišel dol in opravil posvečenje (pripravo ali pravno daritev), ki jo je daroval skozi Svojo smrt, plačal ceno za greh, da bi se lahko vrnil in prebival v nas. Potem je vera, ki jo imamo, zastrta vera..., ali zastrta oseba. Zaradi tega ne gledamo na stvari tako, kot jih vidimo izza tega zagrinjala. To zagrinjalo ima izobrazbo in počne stvari in govori stvari. To je znanstvena stvar. Toda Duh živega Boga, ki prebiva tu znotraj, kliče tiste stvari, ki jih ni, kot da so, če je Bog tako rekel. Tam je vaše zagrinjalo. Mi smo v zagrinjalu.

Torej, nekega dne bo On povzdignil to zagrinjalo, ki ni rojeno od ženske s seksualno željo med moškim in žensko, ampak z Božjo voljo - On bo spregovoril in to se bo izpolnilo. Potem bomo imeli telo kot je Njegovo lastno poveličano telo. Mi bomo zastrti, da se bomo lahko pogovarjali med seboj, se med sabo rokovali.

56 Torej, ko bomo odšli od tu, je tam šotor, teofanija (enostavno podoba človeka), ki ne jé, ne pije, ne spi, vedno je buden. Tja gremo. No, oni čakajo pod oltarjem in vpijejo: »Gospod, kako dolgo še? Kako dolgo še?« Želijo se vrniti nazaj dol, da bi se rokovali med seboj; želijo se uvesti in jesti in se pogovarjati med seboj. Oni so ljudje. Naj bo blagoslovljeno Gospodovo ime.

Ko je Bog na začetku ustvaril človeka po Svoji podobi, ga je ustvaril takšnega. On se je družil z njim, ker mi poznamo drug drugega. Radi imamo stvari, ki nam jih je Bog naredil, ker smo tako ustvarjeni. In ob Njegovem velikem prihodu bodo tisti, ki so pripravljeni, takšni za vedno. Nesmrtni, stali bomo v Njegovi podobnosti. O, naj bo blagoslovljeno Kristusovo ime!

57 In sedaj imamo resnost Njegovega odrešenja, glede na to, da Ga sprejemamo kot našega osebnega Odrešenika, kot našega Zdravilca. Vsi ti drugi prejemi so obresti, ki so plačane po zavarovalni polici. Amen. Vi veste, kaj je zavarovalna polica. Lahko pridobite obresti od tega, dokler ne pride do nominalne vrednosti. Zagotovo, lahko pridobite obresti; in mi sedaj pridobivamo obresti. Samo ena stvar, kakor hitro pridobimo obresti, se nadomestilo ponovno akumulira.

58 Zavarovalni zastopnik mi je nekoč dejal: »Billy, rad bi ti prodal eno zavarovanje.« Dejal sem: »Že imam enega.« Moja žena se je ozrla proti meni.

Torej, nič nimam proti zavarovanju. Ampak nekateri ljudje so slabo zavarovani. No, obrnil se je in rekel...

Moja žena me je čudno pogledala: »Ti imaš zavarovanje?«

Dejal sem: »Seveda.« Seveda, nič ni vedela o tem.

On je dejal: »No, Billy, kakšno zavarovanje pa imaš?«

Dejal sem:

»Blaženo zagotovilo, Jezus je moj!

O, kakšen pred okus Božanske slave!

Dedič odrešenja, kupljenega od Boga,

rojen iz Njegovega Duha, opran v Njegovi krvi.«

Odgovoril je: »To je zelo dobro, Billy.« Dejal je: »Ampak to te ne bo

namestilo tja gor na pokopališče.«

Jaz sem dejal: »Ampak to me bo vzelo ven, to je glavna stvar.« Nisem zaskrbljen, kako bom prišel tja; zaskrbljen sem glede tega, kako priti ven.

59 In ker imam zagotovilo s prisego večnega Boga, da me bo ponovno dvignil v podobi Svojega Sina poslednji dan, bom hodil pogumno in imel tolažbo ter sidro duše, da vse dokler sem v tem zagrinjalu, je tam onkraj nekaj nevidnega, kar me je zasidrilo za Skalo vseh vekov. In ko bodo vode porasle in bučale, to ne bo naredilo nobene razlike, če nas smrt, nevarnost ali karkoli, ne loči od Božje ljubezni. Moje sidro se drži znotraj zagrinjala! Naj se poplava dvigne, naj plane, naj neverniki pridejo, ponovno rojeni vernik ima sidro. Še vedno ne morete videti skozi to zagrinjalo. Ampak jaz vem, da se moje sidro drži onkraj za Skalo vseh vekov, kateri je s prisego obljubil, da me bo On obudil poslednji dan.

60 Sploh ni čudno, da lahko pogledate smrti v obraz in rečete: »Kje je tvoje želo? Grob, kje je tvoja zmaga? Ampak hvala Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu.« Kamor je predhodnik... Oh, moj! (Ne bomo prišli do lekcije.) Kamor predhodnik..., za nas...

Predhodnik! Ali ste že kdaj opazili v dneh starega zahoda, na starih poteh je bil velikokrat predhodnik, izvidnik. Ko je karavana umirala zaradi vode, je izvidnik stekel naprej. (In on je videl indijanska plemena ter jih zaobšel.) In videl je, kje je vodni izvir. Pohitel je nazaj, da bi povedal šefu karavane: »Pospešite konje, vsi se dobro opogumite, kajti tam izza gore se nahaja velik vodnjak z vodo.« On je predhodnik.

61 In tukaj je predhodnik. Človek je bil nekoč priklenjen s strani hudiča, pod brzostrelnim ognjem, toda nekdo je zavzel mitralješko gnezdo. To je bil Jezus. Predhodnik je odšel pred nami. In Satan je stal tam s strojnico in nas držal priklenjene (vedno v sužnosti in v strahu pred smrtjo), on je varoval ta vodnjak; zagotovo, da je; dano mu je bilo pooblastilo, ker smo grešili in bili smo odpeljani v stran od tega. Ampak predhodnik, Kristus, je prišel ter zavzel gnezdo.

Slišali ste to staro pesem: »Branite položaje, ker Jaz prihajam.« Ne samo braniti položaje, zavzemimo to. Ne želimo več odlašati. Kristus je zavzel utrdbo. Aleluja! Vrata so odprta. Tam v Božji hiši je odprt vodnjak, v Davidovem mestu, za očiščenje nečistih. Naš predhodnik je že vstopil za nas.

62 Predhodnik, On nam je povedal: »Tam je prostor, tik nad tem, tam čez, kjer se nikoli ne boste postarali.« Kjer ne bo gub, kjer vam ne bo potrebno uporabljati »Max Faktorja«, da bi bile videti lepše pred vašim možem. Predhodnik je odšel naprej. Obstaja kraj, kjer se nikoli ne